

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 219.

V Ljubljani, v ponedeljek 24. septembra 1888.

Letnik XVI.

Evropsko ravnotežje.

△ Jako občutljiva je v zadnjih letih politična tehtnica, na kateri se tehtajo prijateljske zveze evropskih držav. Ako se snideta dva državnik, se že premiče na jedno stran jeziček na tehtnici, in na nasprotni strani je šumenje in vervenje po vojašnicah. In ni čudno! Čemu pa ima Evropa v obrambo miru in svetovne sreče v orožji 22 milijonov svojih mladih sinov?

Grozne žrtve za ljubi mir! Res, da vseh 22 milijonov vojakov ne stoji z bodali na puškah in topovi na mejah držav, ker vsaka ima mirovno in vojskino merilo za svojo moč, vendar tudi v mirnem časi armada požré velikanske svote, katere davkoplačevalci naberó po mnogem trudu in delu.

Ker pa so vse države brez izjeme do vratú v dolgovi, ker vojska stane v vsakem slučaju nebrojne svote in ker države že v mirnem časi komaj plačujejo potrebne troške za državni stroj, zato pa vsaka mirno v pesti drži meč in se ga ne drzne vreči na tehtnico, da bi motila evropsko ravnotežje.

Stari tehtničar ob Sprevi, ki pazljivo gleda na tehtnično ravnilo, nategne tú in tam dolge svoje obrvi in zgrbanči čelo, ako mu mladi nemirneži motajo vrvice na tehtnici. Akoravno pa ima v znanem stolpu za prvo potrebo precij milijonov, se vrata do zaklada ne odpró, marveč rjavé na težkih tečajih.

Oboroženi mir je torej oni nežni otročiček, ob čegar zibelki sedé evropski državnik ter mu pojó sladke pesni, da dremlje v mehki pirnici. Ali če se jeden varuhov oglasi, zbudi se dete in v štiriindvajsetih urah stopi lahko na noge kot bojna furija, ki strese svet in pustoši z ognjem in mečem širne pokrajine. Človek bi torej mislil, da možje ob zibelki evropskega miru tiho sedé, boječ se bojnega krika, a temu ni takó. Na vshodu in zahodu, na jugu in severu bliska se vedno in straši politične vremenske proroke.

Kakor ptiči-hudourniki letajo nad vodami senzačna poročila; na zidovih nabijajo se naznanila o novih mirovnih zvezah in evropskih koncertih, ki

pa navadno z rezkim glasom pretresajo mozeg in kost.

Iz Sofije — gotovo iz kalnega vira — pošlje časnik mej svet poročilo o položaji, in na evropski šahovi deski tekajo skakači in tekači, kraljice in kmetje na vse strani. Za tem poročilom pride drugo od Zlatega roga, in zopet je drugačna podoba na šahovi deski. Kamenček pa, ki vedno premiče jeziček na tehtnici in moti ravnotežje, je v prvi vrsti Bolgarija. Rusija — tako se nam zdi — drži v rokah ta kamenček ter ga polaga sedaj na to, sedaj na drugo stran tehtnice.

In tú prinese poučen list najnovejše poročilo: Nemčija ne bode branila avstrijskih koristi na iztoku, ker je Rusiji na Balkanu in v Mali Aziji pustila proste roke, zato pa smé na zapadu delati po svoji želji. Le Danija je še pod ruskim varstvom, Belgija, Nizozemska in Švica pa so prepuščene bližnji usodi. V slučaju nemško-francoske vojske ostane Rusija nevtralna, in da Anglija svojih pomorskih velikanov ne popelje na bojni ples, dobí gospodstvo v Egiptu, otok Cento, in če treba za nameček še nekaj turške zemlje.

Človek naj sedaj presodi položaj evropskih držav! Vpliven list objavi novo poročilo, in ves položaj je zopet drugačen. In vendar je gorenje poročilo nezanesljivo. Verojetno je vedno, da Rusija ne bo sklepala zveze s francoskimi radikali, ki vsak dan menjavajo barvo in misli. Gotovo je tudi, da Aleksander III. tudi zaradi „zanimive“ Bolgarije ne bo pričel boja, ker bi se razvnela svetovna vojska, ki bi uničila blagostanje vseh držav. Trdit smemo, da je sedaj poleg Avstrije Rusija edina država, ki najmanj želi vojske, akoravno ne prezira tudi najmanjših prememb na političnem obzorji. Nikakor ne moremo verjeti, da bi bila katera država Nemčiji predložila „carte blanche“ v zapadni Evropi, tudi ne Rusija za protiuslugo na iztoku. Rusija tudi brez Bismarckovega dovoljenja pšenico žanje v Aziji. Nasprotno pa tudi Nemčija ne bode na zahodu storila koraka brez dovoljenja zaveznih držav. Ko pa bi Nemčija hotela osvojiti Švico in Belgijo, zmleti bi morala prej mej kamni francosko moč. Če pa je tudi izumrl pojem evropske narodne dru-

žine, četudi se bo evropsko ravnotežje popolnoma predrugačilo, vendar ne Avstrija, ne Rusija in tudi Italija ne bo dovolila, da bi Nemčija popolnoma strla Francijo, ki je in ostane važen faktor za evropsko ravnotežje. Časi so sicer resni, a vendar ne toliko, da bi se morali bati velike vojske v bližnji prihodnosti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. septembra.

Notranje dežele.

Grof Kálnoky je došel iz Friedrichsrube na Dunaj. O čem se je posvetoval z Bismarckom, seveda ni znano, vendar pa je trditév „Hamb. Corr.“ jako verojetna, da sta šla Crispi in Kálnoky v Friedrichsrube po pojasnila o izidu posredovalnega poskusa cesarja Viljema v Peterburgu gledé bolgarskega vprašanja.

Trgovinski minister je naročil generalnemu nadzorstvu avstrijskih železnic, naj času primerno predrugači določbe o refakcijah. Dotično delo se je takoj pričelo.

Gališki deželni zbor je izročil propinacijsko predlogo odseku 25 članov.

Zavarovalni svet, kojega člani so bili nedavno imenovani, imel bo svojo prvo sejo dné 8. oktobra, potem pa se bo konstitucional. Predsednikom bo skoraj gotovo izbran dvorni svetnik Kaan, podpredsednikom pa kakov člen industrijske skupine.

Niževavstrijskemu deželnemu zboru je predložila vlada postavo, ki uvrščuje mej obligatne predmete zgornjih realk tudi krščanski nauk.

Vnanje države.

Avstrijski generalni konzul v Peterburgu uradno preklicuje vest *ruskih* listov, da je Avstrija uvedla strogo kontrolo potnih listov pri vseh ruskih podložnikih, ki prekoračijo avstrijsko mejo. Vzlic temu pa opominja „Journal de St. Pé.“ vse Ruse, naj si preskrbé potne liste, da se obvarujejo neprijetnih sitnostij.

„Germania“ priobčuje pismo *papeža Leona XIII.* predsedniku freiburškega glavnega shoda, Müllerju v Koblicah; sv. Oče se v njem zahvaljuje za izjave freiburških katoliških zborovalcev, koje so mu bile veliko tolažilo v nezgodah, skrbéh in dolgotrajnem boji za obstanek in pravice cerkve.

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Prišel je kvaterni teden in z njim sv. Matevž. Zdaj je razven surovine vse zrelo, treba je vse pospraviti in ob enem ozimno žito vsejati. Da se davkar in upnik vsaj nekoliko potolažita, je treba pridelke posrebriti, če se še niso; sicer se je pa to že večjidel zgodilo, ker mi nimamo navade čakati, da bi se nam v pšenici zaredili molji, ali da bi nam fižol splesnil. Sv. Matevž je za nas nekaj tačega, kakor za vas v mestu prvi dan v mesecu, ko žanjete sad svojega mesečnega truda, premišljuječ, kako bi svoje kljuke poravnali in kako bi za prihodnost poskrbeli, da bi vsaj do petnajstega ne zmanjkalo, ker se ravnate po zgodovinskem načelu, da človek ne živi samo za sedanjost, ampak se mora, da se ohrani kontinuiteta, vedno ozirati na preteklost in ob enem skrbeti za prihodnost.

Gotovo Vam ustrežem, g. vrednik, ako Vam o letini kaj povem. Krompir je že še, in mislim, da

ga bomo izmej vseh pridelkov najbolj rabili za kuho in nekaj ga bodo še pujski dobili za prikuho. Ko bi bili Vi zdravnik, bi Vam o krompirji molčal, ker zdravniki ne marajo o njem kaj slišati; da, nekateri še celó trdijo, da bi bilo bolje, ko bi krompirja nikdar Evropa spoznala ne bila. Sicer pa zdravnikom tudi ni dolg čas, ako imajo dosti posla. Ajda ni nič prida. Ranjki Bregarjev oče so pravili: „Z ajdo le zgodaj v zemljo, sv. Aleša ni treba čakati.“ Letos pa zgodnja ajda pri nas še semena ne bode dala, pózna bode nekaj bolja, ako bo te-le dni še kaj pribrala. Prosó kar od tal ni hotelo iti, in pri nas imamo prosó le tačas radi, kedar je treba živino na nasad (kopo) vleči; letos je pa gori stopila kakor v hlevu čez prag. Turšice nam ne bo zmanjkalo, ker nismo na polento navajeni. Fižola je bilo že še nekaj; ali to je križ, da je fižol tačas drag, ko pri nas zori; ko pa pri nas dozori, je pa precej po 2 gld. stari stot cenejši, kakor bi se ves svet bal naše konkurence. Detelji ni nič reči, a semena za prodaj pa tudi ne bo. Za lan pa še skoraj povedati ne morem, kako je obrodil, ker se nihče zanj ne zmeni. Odkar se na kmetih po gosposki

nosimo in na Angleškem ali v Brnu za nas predejo in tkó, seje se lan le toliko, da popolnem iz navade ne pride. Zdaj znajo naše mlade gospodinje toliko prestí, kakor mlade mestne gospé kuhati in šivati. Lan je najboljši termo- ali barometer za narodno nošo; kolikor več je lana na njivah, toliko manj je narodna noša v dotičnem kraju izginila, in kjer ni več lana, tam je že šla rakom žvižgat.

Strnena žita sploh se je kaj malo našlo, rži pa skoraj nič. Staro pravilo je, da se za rž sejati kvaterni teden nič ne mudi, ali letos je baš zgodnja rž še nekaj veljala. Zato imamo pri nas pregovor: kmet se nikoli ne izučí. On nikoli ne vé ali bi bilo bolje zgodaj ali bolje pozno sejati, ker ne vé kakšno vreme bo. Pa izučil bi se rad, zato kupuje pratike. Pratikarji sicer dobro vreme zadenejo, ali letnice skoraj nikoli ne zadenejo. Isto vreme, ki so je za letos postavili, bo gotovo enkrat v prihodnjih petih ali desetih letih, a leta ne morejo natančno določiti. Godí se jim tako, kakor nam pri loteriji. Kedar se nam kaj važnega sanja, precej prave številke pogodimo, ki gotovo pridejo na Gradec, če jih mi stavimo na Trst, ali pa pridejo na Dunaj, če jih

Srbski ministerski predsednik Kristić je razposlal vsem okrožnim prefektom okrožnico, v koji se odločno prekljuje vest o ministerski krizi. — Dne 22. t. m. je odpotoval minister zunanjih zadev, Mijatović, h kralju v Gleichenberg.

Akoravno nadaljuje **bolgarsko** časopisje razprave o makedonskem vprašanji, vendar to nikakor ne more vzbujati vznemirjenja, ker je bolgarska vlada na dotično interpelacijo naznanila Turčiji, da je v tej zadevi popolnoma pasivna. „Svoboda“ je le glasilo vladne stranke, ne pa vladno glasilo. — Načević se je povrnil v Sofijo. Več višjih uradnikov mu je šlo nekaj kilometrov naproti ter ga prisrčno pozdravilo. — Stiri člani belovske roparske čete je vjelo bolgarsko orožništvo, ostale lopove pa, ki so prekorali srbsko mejo, zgrabile so srbske oblasti nje ter jih izročile Bolgariji.

Ruski minister javnega prometa se je izjavil pri otvorjenju železniške proge Samara-Ufa, da bo z vsemi močmi delal za podaljšanje železnice čez Omsk, Tomsk in Krasnojarsk do Irkucka.

Da v **Nemčiji** ni popolnoma zatrt socializem, kar tako radi naznanjajo svetu uradni in poluradni listi, priča dogodek, ki se je pred nekaterimi dnevi vršil v berolinskem mestnem svetu. Na dnevnem redu je bil predlog, da se na javnem prostoru postavite sohi obeh umrlih cesarjev. Odbornik Künert je pobijal ta nasvet ter rekel mej drugim: „Najmočnejša politična stranka v Berlinu je protimonarhična in republikanska. (Veliko vznemirjenje.) S tega stališča moramo moža, koja hočete proslavljati, smatrati zaščitnikoma državljankega kapitalističnega sistema, zoper koji smo sklenili bojevati se na smrt in življenje. (Velik ropot in klici: „Znorel je!“ „Bedasto!“ „Nesramno!“ itd.) Za nas govori pamet in veda, za vas le navada in sila!“ — Seja je prenehala mej veliko razburjenostjo.

Francosko časopisje se jako živahno bavi z načrti, kako bi se mogla po parlamentovem sestanku spraviti v mirno vodovje državna ladija, okrog koje buče sedaj nevarni valovi. Pri tem seveda se čitajo ravno nasprotni predlogi. Eni zahtevajo, naj se od strani Floquetovo ministerstvo, drugi so zoper ta nasvet, ker bi bil tak korak le voda na Boulangerjev mlin. Največjo pozornost obrača na-se vsopred, koji priporoča „Parti National“ svojim republikanskim somišljenikom; vsopred obsega nastopne točke: 1. Uvedejo se zoper volitve po arrondissementih, kar je želela v zadnjem zasedanji večina republikanskih generalnih svetnikov. 2. Ministerstvo Floquetovo se odstrani. 3. Sestavi se nov kabinet poglavito iz zmernih elementov zbornične leveice in senatnega levega centra; glavni nalog ministerstva naj je razpustitev zbornice. 4. Nove splošnje volitve se razpišejo na mesec marcij. 5. V interesu javnega pomirjenja se odpravijo postave o prognanstvu. 6. Objavi se manifest, ki bo naznanil Franciji, da se je preživela tesnosrčna strankarska politika in da bo republika odslej gojila možato narodno politiko. — Konservativni listi izražajo nekako svojo zadovoljnost nad tem vsopredom, vendar pa dvojijo, da bo imel praktične vspehe. — Mornarični minister se je izjavil v proračunski komisiji, da bo odstopil, ako se bo znižal mornarični proračun.

Grški minister zunanjih zadev, Dragumis, je zahteval od **Turčije** kategorično pojasnitev v zadevi grških ribičev. — „Ephemeris“ zatrjuje, da bo oborožena mornarica za gotovo izvršila demonstracijo zoper Turčijo.

Rumunski vojaki so po večdnevem trudu zadušili kmetstvo v botušanskem okraji. 173 kmetov, ki so bili vodje vstajnemu gibanju, odpeljali so v zapor.

Iz **Afganistana** se poroča: Izak kan je v Mazarišerifu blizu Balka. Njegov sin prodira z vojno počasi proti Kabulu. Abdurhaman še živi ter je v Kabulu; njegov sin hiti z vojaki proti vstajnikom. Sovražni vojni loči le nekaj milj, spoprijeli pa se še niste.

mi na Trst in Gradec zastavimo. Včasih pa sicer precej ne pridejo ali med letom se gotovo kje vzdignejo.

Vidite, g. vrednik, mi smo ravno tako prebrisani, kakor isti profesorji višje matematike na Dunaji in v Budimpešti, ki se po časnikih bahajo, da prav po ceni prave številke povedó. A ker matematika vedno napreduje, zato utegnejo profesorji tudi kmalu „pogruntati“, kje in kedaj se bodo prave številke vzdignile. Kedar Vi, gosp. vrednik, v časnikih na kako tako oznanilo naletite, mi brž odpišite. Mi v naši vasi, dasi zdaj jako malo stavimo, bomo se brž obrnili na dotičnega profesorja in da mu bo treba manj plačati, mu bomo že prave številke poslali, da nam bo le povedal, kdaj in kje naj jih stavimo. Naši kmetijski dohodki bi sicer nam zadostovali, a ker davkarju in upniku ne zadostujejo, zato se moramo ozirati po novih denarnih virih. Torej le skrbite, da kaj kmalu kacega veleučnega profesorja iztaknete in vedno Vam bo hvaležen Vaš S—n.

Izvirni dopisi.

S Pivke, 22. sept. (Odgovor na dopis iz Trnja v „Slov. Narodu“.) Najdba nove podzemne duplje blizu Trnja je postala zanimiv in stalen predmet razgovorov in dopisov. Kaj čuda, če sem tudi jaz začutil potrebo kot bližnji sosed pogledati si ta čudotvor naravni. Nadejal sem se za trdno, da vidim kaj posebnega, kajti zašumela je po vsej okolici hvala in slava o najdeni jami trnski. Eden je pripovedoval, da daleč presega postojinsko jamo takó gledé lepote kapnikov, kakor gledé prostornosti votlin. Drugi je pritaknil, da je ena dvorana v jami tolika, da se z lahka v njej zasuče šentpeterska cerkev itd. Napotim se tedaj dne 12. t. m. ob 9. uri dopoldne — po zaužiti kavi, torej trezne glave — proti Trnju. Spremljal me je prijatelj, duhovnik, slučajno pri meni bivajoč in tudi radoveden na novo znamenitost pivške kotline. Pod vtisom, ki ga je učinilo na naju obadva obiskanje trnske zijúti, sem napisal kratko poročilo za „Slovenca“. Ta kritika, ki je takó britko ožarila „najditelja in lastnika jame“ g. Stipka Jelenca, je moja osebna zadeva in vredništvu časnikovemu ne gre očitati pristranosti, ker je moje poročilo, ki mu je poprej došlo, pred poznejšim priobčilo. S svojega stališča ostanem pri tem, kar sem pisal, da namreč jama trnska ni vredna, da kdo leze vanjo. Potrjujem samó to, da so notri res videti kapniki obojne vrste, vmes nekateri lepi, toda še senčna senca niso v primeri z onimi v svetovnoznani postojinski jami. Občudujem bujno domišljijo nekaterih jamskih obiskovalcev, ki so videli toliko krasnih skupin in figuric. Moje slabotno oko jih ni zapazilo, — morebiti zavoljo nezadostne razsvetljave. Jaz in tovariš sva se izpod sv. Trojice domogredé smejala drug drugemu, da sva sedla na limanice in v Trnje šla po „april“. Zadovoljna pa sva bila vsaj s tem, da nama je po dobrem spehodu izvrstno dišala opoldanja južina.

Iz srca obžalujem, pa pomagati ne morem, da jama, kakoršna in kolikoršna je sedaj, na mé, ki sem šest potov videl postojinsko, vkljub vsej reklamí, ki se je zánjo zasnovala, ni napravila ugodnišega vtisa.

Pri vsem tem pa nikakor nečem kratiti zaslug g. Jelenca, najditelja in preiskovalca nove jame, kateri želim trajno in sijajno prihodnost.

Čas je najbolj zanesljiv in nepristranski kritik. Videli bomo, kaj ta prinese in poreče. Drznem pa se gojiti mrvico upanja, da bo moje misel o trnski jami, če ne do cela opravičil, vsaj po milosti sodil.

Iv. Podboj,
patentovani dopisnik „Slovenčev“.

Iz **Vinice**, 20. sept. Ko sem pred blizu petimi leti prišel v Vinico ter stopil tudi v farno cerkev, obšla me je neka notranja otožnost, ko sem videl hišo božjo v tako zanemarjenem stanu; skoraj še varno ni bilo notri maševati. Misliti se je torej moglo na resno popravo hiše Gospodove, kar se je tudi leta 1886 zgodilo, ko se je cerkev prezidala. Da je bilo zatem varneje v cerkvi, se sploh razume, a bilo pa vendar še veliko, veliko pomanjkljivega, stranski altariji so bili slabi, veliki tudi, ni bilo obhajilne mize in še marsikaj drugega. Leta 1887 napravil se je nov križev pot, krasen cerkven kras, popravili so se stranski altariji, prebarvale orglje in še mnogo drugega. Letos tudi ni miroval naš preč. gosp. župnik. Čeravno nas je zadela o priliki požara tako velika nesreča, vendar na cerkev nismo pozabili, da se i tam začeto delo nadaljuje.

Preč. gosp. župnik je namreč dal popolnoma prenoviti veliki altar farne cerkve in 16. t. m. bil je ta blagoslovljen z navadno slovesnostjo.

Delo je izvršil ne samo ukusno, solidno, izvrstno, ampak popolnoma pošteno in v splošjo zadovoljnost g. Jernej Jereb, kipar v Metliki, kateri je v svoji stroki res pravi mojster in vsega priporočila vreden posebno tudi radi tega, ker so njegove cene vzlic poštememu delu vendar-le nizke.

Veseli je navdaja človeka sedaj, ko stopi v hišo Gospodovo; vse je jako lično, snažno in ukusno prirejeno. Na glavnem altariji stojita poleg šestih velic, tudi dva manjša svečnika in dva krasna tabernakeljska svečnika, stranska altarija imata tudi vsak po šest svečnikov. Vsi ti svečniki so med seboj enaki in lepo izdelani iz bron, kupil jih je gosp. župnik na Dunaji pri Müllerju. Da pa je ljudstvo tudi radi tolike olepšave cerkve hvaležno, pokazalo je dejanjsko dne 16. t. m. Že prej ta dan naznanjal je strel možnarjev in vihrajoča papeževa zastava raz zvonik, da bode drugi dan nekaj posebnega na

Vinici, in res privrelo je mnogobrojnega občinstva k jutranji in deveti sv. maši, pri kateri se je blagoslovil veliki altar. Pri obeh sv. mašah je bilo tudi darovanje, katerega se je vse ljudstvo vdeležilo in s tem pokazalo, če tudi ubožno, vendar radodarno, da po svoji moči skrbi za olepšavo hiše Božje.

Sedaj je delo dovršeno in za vse to moramo biti hvaležni v prvi vrsti Bogu, potem pa našemu preč. gosp. župniku Juriju, ki se tolikanj trudi za lepoto hiše božje. Slava mu!

Tudi pri nas bomo v prvih dneh meseca oktobra praznovali 40letnico presvetlega vladarja. Ne bode ravno posebnih veselie, ker smo ubožni, ali to, kar bomo priredili, bo iz srca in ljubezni do milega vladarja.

Ob 9. uri bode sv. maša, katere se vdeleži šolska mladina, okrajni šolski svet in občinski zastop; pri sv. maši poje šolska deca. Po sv. maši pripel bode preč. gosp. župnik in predsednik okr. šolskega sveta na šolsko zastavo spominski trak z napisom: „Fran Jožef I. 1848—1888“; trak ima cesarske barve. Deca bode v šoli deklamovala, pevala in bode obdarovana s spominsko knjizico Tomšičevo in Spomenico. Da bode tudi nekaj govorov gosp. predsednika in učitelja, je umevno. Bog daj lepo vreme, da se izvrši slavnost če tudi priprosto, vendar dostojno po naših skromnih močéh.

Tolažba.

Gradec, 20. septembra. (Nič — kot zavist. „Windische“. — Dober sovet.) Tukajšnji lažnjivi Kljukec alias „Tagespost“ se po Slovincem le količkaj važnem koraku, ki ga na političnem polji napravimo, same zavisti zvija kakor škorpion, kedar mu na rep stopiš. S kolikošnim sovraštvom je opljuvala takoj tedaj gg. poslanca Kluna in Gregorca, ko sta se v državnem zboru potegnila za zatiranje koroške Slovence, je še povsod v dobrem spominu, kjer se ta lažipolni list bere. Prav s tako slastjo prinaša sedaj izjave nekaterih slovenskih občin koroških, ki obsojajo Klunovo in Gregorčevo postopanje in koroški deželni šolski svet prosijo, naj le vse pri starem ostane. Jaz si drugega ne morem misliti, kakor da se take bedarije po Koroškem le na povelje godé. Jaz mislim, da „Tagespost“ to dela iz zlobne zavisti. Kako je bila lažnjiva reva vsa bleda ob imenovanji dr. Poklukarja deželnim glavarjem, češ, kako smo že Nemci na Kranjskem ob vso veljavo, da nas niti za deželne glavarje več ne marajo, in kako je le mogoče, da bi se kranjska dežela ne pogreznila, ker bo njeno voditeljstvo v rokah Slovence čiste slovenske krvi. No, svet ne more več dolgo stati; za taka mesta smo bili dosedaj vendar po teh krajih vedno le Nemci, ki smo zastopniki razumnštva in kapitala.

V prav sličnih bolečinah zvijal se je ta pijonir prusijanstva na Štajerskem in Kranjskem te dni v dopisu iz Ljubljane, v katerem se mu sporoča, da postane g. prof. Levec adlatus c. kr. deželnega šolskega nadzornika g. Smoleja, in to samo po „perfidnosti“ Slovencev, da ga bodo kasneje tem laglje na Smolejevo mesto posadili, češ, ta že zná in je vajen, naj ostane! Torej tudi za to prevažno mesto ni več sposobnega Nemca v Ljubljani! No, ob takih okoliščinah bode bivanje Nemcem na Kranjskem čedalje bolj neznosno!

Če Nemci mislijo, da je njihov nalog in namen na Kranjskem le tá, da bi povsod prve službe zasedali, potem naj le kopita poberó in gredó, nihče ne bo jokal po njih! Učimo se od njih, kako je treba pri oddaji boljših služeb tujca, zlasti ako je druge narodnosti, odrivati. Kjer je na Štajerskem kaka boljša služba, recimo: knjigovodska, ravnateljstva, priglédniška ali dopisovateljeva, naj si bo v hranilnici, tovarni, pri občini ali pri trgovcu, razpisana, povsod je že v razpisu opazka: **nemška narodnost pogoj!** Le službe diurnistov odprte so Slovanom na Štajerskem in druge slične, ki ne presegajo 45 gold. mesečnih, in še teh ni veliko! Kako pa je pri nas? Ozrimo se po tovarnah, poglejmo po prodajalnicah, povsod so prve službe, ki človeka pošteno redé, v rokah tujcev, naših najhujših nasprotnikov. In zakaj je tako? Ker je med nami še vedno veljaven pregovor: „Nemo propheta in patria“. Vendar pa bi bil skrajni čas, da se tudi tu na bolje obrne!

Ob malem Šmarnu so napravili štajerski nemški pevci v Gradci shod, oziroma sošel se je tako zvani štajerski „Sängerbund“, s katerim so bili pa posebno nemški pijonirji iz slovenskega Štajerja vrlo nezadovoljni, ker se Gračani in gorenje-štajerski

pevci niso kaj prida za nje brigali. Da, še več; kakor neko nemško pevsko društvo v nekem celjskem listu toži, so jih v Graecu pri petju naravnost razžalili. Ko je namreč dotično društvo pelo, rekli so bajè Gračani: „Lejte no, saj „Windische“ tudi prav dobro pojó.“ To, pravi dotični list, je grozno razžaljenje dolenje-štajerskih nemških pevcev in to tem več, ker je po celem svetu znano, da so dolenje-štajerski Nemci vstrajni in nevstrašni branitelji nemštva ondi.

Predno končam, dam Vam še dober совет. „Tagespost“ ob vsaki priliki piše, češ, da se še vedno zastoj vkarja grof Taaffe mir in sporazumljenje med narodi napraviti. Gospod vrednik, vprašam Vas, komu je na tem ležeče, da se sporazumljenje še vedno ne posreči? Ali morda obrtniku, trgovcu, rokodelcu? Nikedar ne! Ali morda zasobnemu uradniku, ki si mora dostikrat na tujem kruha iskati, kakoršnega doma ni zanj? Tudi ne! Komu pa vendar? Nikomur drugemu, kakor radikalno-liberalnim poslancem in časnikarjem nemške narodnosti, katerim je hujskanje molzna krava v pravem pomenu besede, katera jih dobro redi.

Dnevne novice.

(Dnevni red V. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani) dne 25. septembra 1888. I. ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika IV. deželno-zborske seje 21. sept. 1888. — 2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva. — 3. Poročilo deželnega odbora gledé osuševalnih del v dolini račenski. — 4. Poročilo deželnega odbora o podporah, ki naj bi se iz deželnega zaklada dovolile šolskim občinam za zgradbe šol. — 5. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep deželnega zaklada za l. 1887. in razkaz skupne imovine koncem leta 1887. — 6. Proračun deželnega zaklada za l. 1889. Predloga dež. odbora. — 7. Ustno poročilo finančnega odseka zaradi ustanovitve strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje v Ljubljani. — 8. Ustno poročilo finančnega odseka o cesti skozi Kopačnico. — 9. Ustno poročilo finančnega odseka o porabi izrednega kredita v znesku 12.000 glđ. za deželno vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu za l. 1887. — 10. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu muzejskega zaklada za leto 1887. in proračunu za leto 1889. — 11. Ustno poročilo finančnega odseka o povračilu za režijo in hrano v deželnih dobrodelnih zavodih. — 12. Ustno poročilo finančnega odseka o zgradbi nove javne bolnišče v Ljubljani.

(V koroškem deželnem zboru) je minoli petek pri proračunu deželno-šolskega zaklada zahteval poslanec Einspieler versko in narodno šolo za koroške Slovence. Nemški poslanci so seveda padli po govorniku z vnetostjo, ki bi bila vredna boljše stvari. Predbacivali so duhovništvu, da hrepeni po oblastvu, ne pa po verski šoli. Odlikoval se je v tem posebno grof Goëss, ki je mej drugim tudi rekel: „Enakopravnost narodov izvrševati se mora po njihovi zgodovini, razvoji in stališči v državi.“ Gospod grof je bil jako zadovoljen, da se mu je posrečila ta lepo doneča, a prazna fraza. Ako bi veljalo to njegovo načelo, bili bi še danes po celem svetu sužnji, kajti „zgodovina, razvoj in stališče sužnje v državi“ bili so le — suženjstvo. Takó besedičijo koroški nemški poslanci, ki z velikim ponosom naznanjajo svetu, da so „liberalci“.

(Iz štajerskega deželnega zbora.) Minolo soboto je bilo mej drugimi predmeti na dnevnem redu tudi poročilo občinskega odseka o ustanovitvi postaj, na kojih bi se „in natura“ preskrbovali odgonci. Deželnemu odboru naj bi se v ta namen odkazal kredit 50.000 glđ. Poslanec Radej je jako temeljito pobijal ta nasvèt, zoper koji je gotovo vsa južna Štajerska. Postaje ne bodo imele v južnih in vshodnih pokrajinah povoljnega vspeha, pač pa bodo povspeševale naval ciganov in italijanskih delavcev. Deželni zbor koroški je enako predlogo vrnil deželnemu odboru, da z nova preišče zadevo; predloga je poleg tega polna protislovij, vsled kojih bi se niti ne mogel izvršiti ta zakon. Predlaga torej, naj se predloga vrne deželnemu odboru, ki naj z nova pretresuje to zadevo. — Cesarski namestnik je oporekal Radejevim trditvam gledé eiganov, kajti minister notranjih zadev je izdal oblastnijam več ukazov, ki omejujejo cigansko nadlogo; Radejev predlog je propadel s 23 proti 24 glasovom.

(Žalostno znamenje časa) je pač to, če slišimo iz kakega kraja, da lastni stariši branijo svojim otro-

kom iti k šolarski sv. maši ali k napovedani spovedi šolarjev. Vsled neke dotične vloge knezo-škofijskega ordinarijata celovškega je odločil minister za bogočastje in pouk, da se katoliški učenci ljudskih šol smejo siliti k skupni božji službi in tudi k spovedi in sv. obhajilu, čeravno bi njihovi roditelji ne bili s tem zadovoljni.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Prvi zvezek družbene knjižnice je dogotovljen. Obsega spomeniški spis za 40letnico cesarjevo: „Franc Jožef I. cesar avstrijski“. Spisal prof. Hubad. Izvod po 15 kr., 100 iztisov pa 12 glđ. Jako pripravna knjižica za razdelitev pri cesarskih slavnostih. Naroča se pri tajništvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. — Tudi „Vestnik“ II. zv. je izgotovljen in se bo v kratkem razpošiljal.

(Poročil se je) danes dopoldne pri starem sv. Antonu v Trstu g. Franc Fabian, sin znanega tukajšnjega narodnega trgovca, z gospodičino M. Dolničarjevo.

(Trgatev na Dolnjem Krasu) začne se dne 3. oktobra ter konča bajè v tednu dni. Ako ostane vreme tako ugodno, kakor je sedaj, nadejati se je dobrega vina.

(Slovensko gledališče.) Slovenskega gledališča dōba pričela se je včeraj z Wilbrandtovim igrokazom: „Die Tochter des Herrn Fabricius“, kateri je poslovenil g. Anton Trstenjak, davši mu slovensko ime: „Svetinova hči“. Ta igrokaz predstavljal se je včeraj prvič v našem gledališču, torej je bil novost našemu občinstvu. In vendar, kako malo občinstva je privabil v tesne prostore ljubljanske čitalnice; še gospodje deželni poslanci, katerim na čast je bila včerajšnja predstava, niso prišli, vsaj vsi ne, ker smo jih le malo videli. Dramatičnemu društvu se je pač tako zgodilo, kakor tistemu plemenitniku, ki je odlično gospōdo povabil k sebi na obed, in nobeden ni prišel. Dramatično društvo skrbelo je za letošnjo gledališko dōbo ter je priredilo precej novih iger in igrokazov; nakopava si troške in dolgove, a v beli Ljubljani je mrzlo, zelo mrzlo, in kdor bi se potrudil izmeriti temperaturo domoljubne krvi, našel bi pri marsikaterem „odličnem“ narodnjaku in „zastopniku“ našega naroda najmanj 30 stopinj Reomirjevih. Dā, dā, mrzlo in premrzlo je v beli Ljubljani. Toda vrnimo se k včerajšnji predstavi. Wilbrandtova „Svetinova hči“ je igrokaz, kateri ima za psihološko predstavo zelo žalosten dogodek iz človeškega življenja. Mamljivi blišč vnanjega sveta razdere srečo mej Svetino in njegovo soprogo, slovečo pevko Živero Slavčevu. G. Borštnik kot Svetina kazal nam je verno moža, katerega je pahnila žena od sebe ter ga gnala v brezupnost. Imel je težavno vlogo, ker je imel predočevati notranje življenje svoje in se tako ni mogel posluževati navadnih sredstev, s katerimi se pridobivajo efekti. Predstavljanje človeške notranjščine naj naše občinstvo premišljuje in občuduje, kajti ravno v tem je g. Borštnik predstavljalce, kakeršnega si želimo in kakeršnega vselej radi vidimo na odru. Ploskanje in burno odobravanje bilo je dokaz, da zna naše občinstvo ceniti predstavljanje g. Borštnika. Gdčn. Zvonarjeva, kot Bosanda Vernikova, obnesla se je zelo dobro. Zelo povoljno je izvršila svojo vlogo tudi gdč. Gostičeva, kot Živena Slavčeva. Izmed ostalih gospodov ugajal nam je Slavko (Stojan) s svojim sonornim glasom in jasnim izgovarjanjem besedi. Vsakdo je lahko uvidel, kako lepo doni slovenščina v ustih tistega, ki jo lepo govori. G. Kocelj (Čuden), bil je na svojem mestu in nam je popolnoma ugajal ter je zopet utrdil svoj stari dobri glas. G. Danilo (Dragan), imel je tudi lepo vlogo. Videlo se je, da bi bil lahko izvrstno izvršil svojo vlogo, ako bi se je bil — naučil. Tako pa ni mogel doseči vspeha, katerega pričakujemo prihodnjič. Torej prihodnjič. Ostali so imeli manjše vloge (g. G. Nigrin, gg. Lovšin, Verovšek in Perdán) in so jih igrali primerno.

(O novi slovenski ljudski šoli v Trstu) piše „Edinost“: Večkrat že smo imeli priliko govoriti o „polenih, katere nam meče pod noge“ slavni mestni magistrat gledé narodnega šolstva. Ne čudimo se zatorej, da je dekretiral svojim spisom dné 19. t. m., da se ima vpisovanje v novo šolo obustaviti, utemeljujoč to svojo naredbo s tem, da nima vodstvo še potrebnega dekreta od kompetentne oblasti. — Tudi proti temu dekretu sl. mestnega magistrata vložila je naša podružnica družbe sv. Cirila in Metoda že utok na deželni šolski svēt, trdeč, da: 1. vpisuje sedaj otroke le zaradi tega, da se prepriča koliko otrok se prijavi v to šolo in koliko uč-

teljskih sil bode potrebovala po vpisovanju nova šola in 2. da ne odpre šole do te dōbe, dokler ne dobi na temelju naučnega načrta in spričeval potrebnega učitelja, k temu obhodno potrebno dovoljenje. —

Nadejamo se, da bode i ta nenadna zapreka skoraj rešena. Vpisovanje dece nadaljuje se v ponedeljek dné 24. t. m. o že objavljenih urah ter smo prepričani, da se slovenski stariši oglašé še v izdatnejšem številu ter izroče vzgojo svojega zaroda večim rodoljubom. Odrptje šole objavimo o pravem času.

(Umrla) je gospodičina Adela Pagliaruzzi, sestra pokojnega pesnika „Krilana“ in svakinja gospoda viteza Klodiča-Sabladoskega, v najlepši dōbi. N. v m. p.!

(Na gimnaziji goriški) povišan je gospod profesor Anton Šantelj in na realki Jakob Čebular v osmi službeni red.

(Ljubljanski kolesarji) skušali so se včeraj popoldne na cesti med Kranjem in Medvodami. Zmagovalec sta: G. Peter Majdič, ki je deset kilometr. predirjal v 21 min. in g. G. Kastner, kateri je štiri kilometre ceste prevozil v 9 min. 35 sekundah. Žal, da to dirkanje ni bilo brez nesreče.

(Posojilnica v Ribnici.) Iz Rudolfovega se nam poroča: V dan 29. avgusta bila je v tusodni zadržni register vpisana tvrdka: „Posojilnica v Ribnici“, zadruga z omejeno zavezo in je za neomejen čas osnovana. Namen zadruge je: prejemati hranilne vloge na obresti, dajati posojila svojim zadružnikom, dobivati si denarna sredstva s svojim zadružnim kreditom. Člani načelstva tej zadrugi, koji se v imenu tiste podpisujejo, so gg.: Fran Višnikar, c. kr. okr. sodnik in dež. poslanec v Ribnici (načelnik); Martin Skubic, kanonik in dekan; Janez Lovšin, trgovec; Fran Erhovnic, c. kr. bilježnik, vsi iz Ribnice. V imenu zadruge podpisuje se tem načinom, da se podpišeta dva uda načelništva pod tvrdko, pisano ali s pečatom pritisneno.

(Kanično umeščenje.) Danes je bil umeščen na župnijo Trata nad Škofjo Loko č. g. Franc Petrovič, dosedanji župnijski oskrbnik v Moravčah.

(Duhovske spremembe na Goriškem.) Č. gosp. Janez Klobovs, kapelan v Šempasu, pojde za vikarja na Trnovo; č. g. Franc Razpet, kapelan v Kanalu, gré kot tak v Cerkno; na njegovo mesto pride č. g. Janez Vidmar, kapelan v Štanjelu; č. g. Anton Slokar, novomašnik, je dobil kapelanijo v Šempasu; novomašnik č. g. Janez Remec gré za kapelana v Podbrdo; č. g. Alojz Bratina pride kot kapelan iz Podbrda v Stanjel. Č. g. Angel Čargo, kapelan v Tolminu, postal je vikarij v Stržiščih; njemu naslednik bo novomašnik č. gosp. Janez Sedej.

(Cerkvena glasba.) Zložil sem 160 prediger za orglje. Za vsak tonovski način jih je 5; 40 prediger pa je zloženih v starih cerkvenih tonovih. Predigre so lahke, kratke, priproste in v cerkvenem duhu zložene. Za to obširno delo, ki bi služilo slovenskim gg. organistom v priročno knjigo, iščem si založnika ter ga prosim, da bi mi naznanil čestito svoje ime. Ker mi ni za dobiček na trudapolnem delu, naznamim, da naj bi bil čisti dohodek založnikova last.

Danilo Fajgelj,
učitelj na Srpenici (Primorsko).

(Občina Domžale) v zvezi s požarno brambo in veteranci domžalskimi priredi dné 3. in 4. oktobra 1888 leta naslednjo slovesnost v spomin 40letnega vladanja Njih veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Vspored: Dne 3. oktobra: 1. Ob 8. uri zvečer baklada, serenada in razsvetljava občine. Dne 4. oktobra: 1. Zjutraj rano budnica. 2. Ob 8. uri zjutraj sv. maša. 3. Po sv. maši blagoslovljenje šolskega poslopja in šolske zastave ter odkritje plošče v spomin 40letnice vladanja presvetlega cesarja. 4. Odposlanje udanostnega telegrama. 5. Obed pri gosp. H. L. Wenzel-u. 6. Zabava na vrtu gosp. H. L. Wenzel-na.

Slavnostni odbor.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo deželnega odbora o trtni uši na Kranjskem.

V peti seji dne 12. decembra l. 1887. je slavni deželni zbor sklenil sledeče:

1. C. kr. poljedelskemu ministerstvu izroka deželni zbor zahvalo za napravo državne trtnice v Kostanjevici.

2. Deželnemu odboru se naroča, da prosi visoko c. kr. poljedeljsko ministerstvo, naj blagovoli: a) napraviti nemudoma vsaj še na dveh krajih na Dolenjskem državne ameriške trtnice in sicer v mokronoški okolici in onkraj Gorjanca, kakor bode potreba kazala, poleg tega pa še za poskušnjo ameriško trtnico na primernem, od vinskih goric oddaljenem kraju, kjer se navadno ne prideluje vino; b) oddajati ameriške trtne šibe in vkoreninjene trte ubogim in manj imovitim vinogradnikom brezplačno ali vsaj po kolikor mogoče nizki ceni; c) dovoliti uvoz ameriških trt z Ogerskega v občine, v katerih se je trtna uš že zasledila in sicer pod varstvi, katera so določena v mejnarodni konvenciji 3. novembra l. 1881. in v ministerskem ukazu 15. julija l. 1882., in d) deliti premije v denarjih takim malim vinogradnikom, ki svoje vinograde pravilno zasade z ameriški trtami.

3. Deželnemu odboru se naroča, razdeliti med ljudstvo vinogradnih krajev poučen spis o prenovitvi, obdelovanji in pripravljanji vinogradov za nasajenje ameriških trt z dodatkom, da se bode pravilno ravnanje nagradilo z deželnimi in državnimi premijami.

4. Deželnemu odboru se za izdajo take knjige in za navedene premije ali darila dovoli za l. 1888. kredit 500 gl. iz deželno-kulturnega zaklada. Zvršuje te sklepe je deželni odbor prosil c. kr. deželno vladu, naj bi jih naznanila visokemu c. kr. kmetijskemu ministerstvu, ter je povdarjal, da gledé na to, kako hitro se širi trtna uš na Dolenjskem, državna ameriška trtnica v Kostanjevici ne bode mogla sama zadostovati vsem zahtevam in da je torej nujno potrebno, napraviti še dve novi trtnici, kjer se bodo pridelovale ameriške trtne šibe. Primerni kraji za to bi bili onkraj Gorjanca, kjer se je, v čerptomeljskem okraji, že prikazala trtna uš, in pa v okraji mokronoškem. Gledé naprave ameriške trtnice na primernem, od vinorejskih okrajev oddaljenem kraju pa naj bi se poizvedelo mnenje kranjske kmetijske družbe in potnega učitelja. Ker se iz državne trtnice v Kostanjevici more že letos oddati veliko tisoč trtnih šib, bilo bi želeti, da bi se oddajale umnim vinogradnikom v že okuženih krajih po kolikor mogoče nizkih cenah ali pa brezplačno. Ako pa bi v kostanjeviški trtnici ne bilo mogoče dobiti toliko ameriških trt, kolikor se jih potrebuje, potem naj visoko ces. kr. poljedeljsko ministerstvo dovoli uvažanje ameriških trt z Ogerskega. Gledé nameranih daril v denarjih pa se deželni odbor nada, da bode tudi visoka vlada, kadar se bode pokazala potreba, dovoljevala taka darila. Zajedno je prosil deželni odbor, naj bi se mu prepustile tiste podobe o trtni uši, ki jih je c. kr. poljedeljsko ministerstvo izdalo l. 1881, ako bi jih bilo še kaj s slovenskim tekstom na razpolaganje.

(Dalje prih.)

Telegrami.

Budimpešta, 23. septembra. Cesar je odpotoval z Višegrada čez Steinbruch v Gödöllö.

Pariz, 23. sept. Slavni slikar Gustav Rudolf Boulanger je umrl.

Amiens, 24. septembra. V svojem govoru je rekel Goblet: Ako se homo znali zbrati okrog domovinske zastave, neosebno vlade, postala bo zopet Francija mogočna, ne da bi jej bilo treba poseči po orožju.

Madrid, 24. sept. Bivši maršal Bazaine je umrl.

Umrli so:

22. septembra. Marija Modic, delavka, 48 let, Kravja dolina št. 11, paraplegie.

23. septembra. Alojzij Pinter, umirovljeni računski revident, 77 let, nunske ulice 4, pljučnica.

V bolnišnici:

20. septembra. Marija Jonke, krčmarjeva žena, 37 let, dementia paralytica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
22	7. u. zjut.	742.8	8.4	brezv.	megla	6.00
	2. u. pop.	742.7	19.8	sl. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	744.0	10.8	"	"	
23.	7. u. zjut.	743.9	5.4	sl. vzh.	megla	0.00
	2. u. pop.	742.8	10.0	"	jasno	
	9. u. zveč.	731.3	12.8	"	"	

Srednja temperatura obeh dni 13.0° in 12.7°C., za 0.8° in 1.2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

24. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 80 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 49 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 75 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 79 "
Akcije avstr.-ogerske banke	879 " — "
Kreditne akcije	314 " 30 "
London	121 " 30 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 58 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 76 "
Nemške marke	59 " 25 "

Tržne cene v Ljubljani

dné 22. septembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Speh povojen, kgr.	— 66
Rež, " "	4 39	Surovo maslo, " "	— 90
Ječmen, " "	3 90	Jajce, jedno " "	— 24
Oves, " "	2 28	Mleko, liter " "	— 8
Ajda, " "	4 55	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, " "	4 23	Telečje " "	— 50
Koruza, " "	5 85	Svinjako " "	— 50
Krompir, " "	2 14	Koštrunovo " "	— 32
Leča, " "	12 —	Pišanec " "	— 40
Grah, " "	13 —	Golob " "	— 20
Fazol, " "	10 —	Seno, 100 kgr.	2 50
Maslo, kgr.	1 —	Slama, " "	2 14
Mast, " "	— 70	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Speh svež, " "	— 60	" mehka, " "	4 20

Zahvala.

Vsem sorodnikom in znancem zahvaljujemo se tem potom najtopleje za sočutje, mnogobrojno vdeležbo pri pogrebu in krasne vence, koje so položili na krsto našega nezabnega sina

Andreja Pavlovčiča,

pravnik,

posebno pa akademskemu društvu „Avstriji“ v Inomostu, ki je poslalo svojega posebnega zastopnika in krasen venec.

V LJUBLJANI, dné 22. sept. 1888.

Žalujoči ostali.

Matija Gerber,

(J. C. Gerber)

Ljubljana,

priporoča svojo bogato in raznovrstno zalogo

slovenskih molitvenih knjig,

različno vezanih, in po jako nizkih cenah na primér v papirju, v pol usnji pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrezo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenem kristalu, v žametu in plišu, z pozlačenimi vogli in s podobo v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahtevajo častiti naročniki.

Kdor vzame večje število knjižic, dovolim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častite naročnike prosim, naj se kar naravnost na-mé obračajo.

Cenilnik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko. Vse knjige moje založbe dobivajo se tudi po vseh knjigarnah.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svetlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškofijskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nahajajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in še celo trije različni napisi, med tem, ko je vsebina pri vseh knjigah enaka. (3)

Tujci.

21. septembra.

Pri **Mattcu**: Abraham, inženir, iz Budimpešte. — G. vitez pl. Jenny, dvorni svetnik, iz Gorice. — Virbnik, Pojatelj iz Grada. — Rihard Pogačnik, mornarični vojak, iz Pulja. — Kammerer in Leyrer z Dunaja.

Pri **Sonu**: Langenfelder, Hübscher, Schink, Hoehinger, Miksche, Puchinger z Dunaja. — Zadro, trgovec, iz Dalmacije. — Krause, inženir, iz Trsta. — Ludovik Auerbach, s soprogo, s Hrvaškega. — Viljem Rech iz Pulja. — Keil, z družino, iz Pulja. — Troger, kupčevalec, iz Beljaka.

Pri **Južnem kolodvoru**: H. Schöller, profesor, iz Solnograda. — Adolf Breit, profesor, iz Pulja. — Ernest Braquet iz Maribora. — Fr. Hohn, tovarnični vodja, s soprogo in vnučkinjo, iz Ajdovščine.

OTOMANE,

!!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizke ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Cerkovnikova

in ž njo združena

organistova služba

pri župni cerkvi sv. Štefana v Ribnici na Kranjskem bo s 1. oktobrom izpraznjena.

Kdor želi prevzeti to službo, oglasi naj se v kratkem pri tamošnjem cerkvenem predstojništvu.

Ribnica, dné 21. sept. 1888.

Martin Skubec,

dekan.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupec so oljnate barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Dovoljujem si, slavnemu občinstvu prijazno naznaniti, da je vsled smrti mojega soproga gospoda **Rajmunda Andretta** trgovinska zveza **Ločnikar & Andretto** razdružena in da bom z današnjim dnevom počenši nadaljevala sama znana trgovino pod trdko

Rajmund Andretto.

Svojo hvalo za zaupanje, katero ste ranjemu v tako obilni meri izkazali, izrekam in prosim, da bi isto zaupanje ohraniti izvolili v prihodnjic tudi meni. Zagotovim, da bode moja prva skrb slavnemu občinstvu vedno najbolje ustreci.

Z odličnim spoštovanjem

(3)

Jozefa Andretto,
tovarna za salame.

V Ljubljani, dné 22. septembra 1888.